

Δοκιμάζεται η “ένοπλη ειρήνη” στα ελληνοτουρκικά.

Τι πρέπει να κάνουμε.

Γράφει ο Βενιαμίν Καρακωστανόγλου.

Η πρόσφατη όξυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, με απόλυτη ευθύνη της Άγκυρας, έρχεται να συνεχίσει, αλλά και να επιβαρύνει σημαντικά την λεγόμενη ελεγχόμενη ένταση, ή την “ένοπλη ειρήνη”, που με εξάρσεις (1976, 1987, 1996 κλπ) ίσχυσε στις σχέσεις μας με τον πονηρό και πλεονέκτη γείτονα!

Η “εισβολή των αμάχων” στα ελληνικά νησιά του Αιγαίου και η επιχειρηθείσα πραγματική εισβολή μεταναστών στα σύνορα του Έβρου, ήταν ενορχηστρωμένες και καθοδηγούμενες από το τουρκικό κράτος. Το τουρκολιβυκό σύμφωνο παραβιάζει κάθε έννοια και αρχή του δικαίου της θάλασσας σε βάρος της Ελλάδος. Τέλος, οι εξαγγελθείσες έρευνες και γεωτρήσεις νοτίως και ανατολικώς της γραμμής Ρόδου-Κρήτης, με βάση αυθαίρετες συντεταγμένες που κατατέθηκαν από την Τουρκία στα Ηνωμένα Έθνη, έρχονται να συμπληρώσουν τις διεξαγόμενες γεωτρήσεις και έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ.

Από το 1996, η Τουρκία διεκδικεί την κυριαρχία βράχων, μικρονήσων, κατοικημένων νησίδων αλλά και μεγάλων πληθυσμιακά και γεωγραφικά νησιών του Αιγαίου Αρχιπελάγους! Και βέβαια **οι συνεχείς παραβιάσεις**

του ελληνικού εναερίου χώρου, οι παραβάσεις του FIR Αθηνών και οι υπερπτήσεις πάνω από νησιωτικά και χερσαία ελληνικά εδάφη, που διαρκούν επί 46 χρόνια και κλιμακώνονται χρόνο με το χρόνο, έχουν πλέον ξεπεράσει κάθε προηγούμενο ρεκόρ.

Με θρασύτατο και απροκάλυπτο τρόπο, οπλισμένα τουρκικά αεροσκάφη προκαλούν εικονικές αερομαχίες με τα ελληνικά που τα αναχαιτίζουν. Στα παραπάνω να προστεθεί η δέσμευση τεράστιων περιοχών του Αρχιπελάγους αλλά και της Ανατολικής Μεσογείου με NAVTEX, για διεξαγωγή στρατιωτικών ασκήσεων, που καθιστούν προβληματική τη χρήση των διεθνών υδάτων και αποκλείουν νησιά, απειλώντας εμφανώς, την Ελλάδα και την Κύπρο.

Απαραίτητη η αποτροπή.

Καθώς λοιπόν είναι προφανές ότι η τουρκική επιθετικότητα έχει ανέλθει επίπεδο έντασης και επικινδυνότητας, με ορατή την προοπτική ενεργειών για δημιουργία τετελεσμένων στο Αιγαίο ή την Ανατολική Μεσόγειο, η Ελλάδα πρέπει εσπευσμένα να λάβει στρατιωτικά και νομικά μέτρα. Στα μεν στρατιωτικά εντάσσονται άμεσες και σοβαρές εξοπλιστικές προμήθειες. Στα δε νομικά, εντάσσεται η αξιοποίηση των θετικών διατάξεων του δικαίου της θάλασσας, τις οποίες αποφεύγει επί δεκαετίες να υιοθετήσει η χώρα μας, δίνοντας έτσι την πρωτοβουλία κινήσεων στην Τουρκία.

Επίσης, είναι αναγκαίο η Αθήνα να εγκαταλείψει την πολιτική της λήθης, της σιωπής και της μη διεκδίκησης για τα εγκλήματα που διέπραξε διαχρονικά ο τουρκικός εθνικισμός-φανατισμός κατά του Ελληνισμού και για τα οποία το αθηνοκεντρικό πολιτικό σύστημα και οι άρχουσες ελίτ “εποίησαν την νήσσαν”! Είτε για την μη διατάραξη της εξουσίας τους με δύσκολα θέματα, είτε υπό την πίεση, την αδιαφορία και την υποκρισία των “συμμάχων” και “εταίρων”!

Η στρατιωτική ικανότητα και ετοιμότητα της χώρας μας θα πρέπει άμεσα να τεθεί ως η πρώτη εθνική και οικονομική προτεραιότητα, ταυτόχρονα και ισότιμα με την καταπολέμηση της πανδημίας και την αναθέρμανση της οικονομίας. Άλλωστε, υγεία και ευημερία χάνουν την αξία τους χωρίς ελευθερία, εθνική κυριαρχία και αξιοπρέπεια. Δυστυχώς οι τουρκικοί σχεδια-

σμοί και οι κλιμακούμενες προκλήσεις, δεν μας αφήνουν περιθώριο διαφορετικής ιεράρχησης.

Χωρίς να προκαλέσουμε εμείς στρατιωτικοποίηση της κρίσης, πρέπει να αποκτήσουμε, ή να αποκαταστήσουμε εκείνη την στρατιωτική ικανότητα και να την προβάλουμε πειστικά, ως μέσο αποτροπής οποιασδήποτε τουρκικής ενέργειας ή τετελεσμένου, λόγω του υψηλού κόστους και αβέβαιης έκβασης που αυτό θα έχει. Μόνον έτσι θα διαφυλαχθεί η ειρήνη. Εδώ το θετικό προηγούμενο του Έβρου βοηθάει ιδιαίτερα.

Η Τουρκία θα επιδιώξει αιφνιδιασμό.

Δυστυχώς για μας, η Τουρκία έχει δημιουργήσει τόσους τομείς διεκδικήσεων και πρακτικής προώθησης των θέσεών της, ώστε να έχει την δυνατότητα να μας αιφνιδιάσει σε έναν ή περισσότερους απ' αυτούς οποτεδήποτε το αποφασίσει! Κι εμείς να τρέχουμε να σβήνουμε φωτιές, αντανakλαστικά και ακολουθώντας την, χωρίς δικές μας πρωτοβουλίες κινήσεων. Ας απαριθμήσουμε αυτούς τους τομείς:

Πρώτον, ενδεχόμενη τουρκική επιθετική ενέργεια σε ελληνικό νησί-μικρονησίδα, από αυτά που διεκδικεί από το 1996 με αυξανόμενη ένταση τα τελευταία χρόνια. Αν δημιουργήσει τετελεσμένο οι συνέπειες θα είναι ολέθριες και οι προοπτικές ανατροπής του θα είναι επαχθέστατες! Ως αφορμή μπορεί να χρησιμοποιηθεί π.χ κάποια εμπλοκή σε αναχαίτιση αεροσκαφών.

Δεύτερον, θερμό επεισόδιο στον Έβρο ή τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου κατά την ανάσχεση μεταναστευτικών ροών, κατά την περαιτέρω θωράκιση της ελληνικής μεθορίου, ή σε άλλη επιχείρηση έρευνας και διάσωσης.

Τρίτον, κάποια στημένη προβοκάτσια σε σχέση με την στρατιωτική αμυντική θωράκιση των νησιών του ανατολικού Αιγαίου, συμπεριλαμβανομένου του Καστελλορίζου.

Τέταρτον, ναυτικό θερμό επεισόδιο, από ελληνική αντίδραση σε απόπειρες γεωτρήσεων ή ερευνών στην ελληνική υφαλοκρηπίδα στην Ανατολική Μεσόγειο (περιοχές του διαβόητου τουρκολιβυκού συμφώνου και όχι μόνο), αλλά και της κυπριακής ΑΟΖ, αν η Ελλάδα, ως μητρόπολη του Ελληνισμού και εγγυήτρια δύναμη της Κυπριακής Δημοκρατίας αποφάσιζε να τις αποτρέψει στο μέλλον.

Πέμπτον, ελληνικές και κυπριακές αντιδράσεις σε προώθηση των τουρκικών κατοχικών δυνάμεων και σε εποικισμό της περικλειστης ζώνης της Αμμοχώστου.

Έκτον, υλοποίηση του τουρκικού casus belli, σε περίπτωση καθιέρωσης από την Ελλάδα χωρικών υδάτων 12 ή και 10 ναυτικών μιλίων, ή ΑΟΖ στο Αιγαίο και τις άλλες παρακείμενες ελληνικές θάλασσες.

Τι να κάνει η Ελλάδα.

Η Τουρκία, όπως όλα δείχνουν, είναι ικανή και προετοιμάζεται για στρατιωτικές ενέργειες σε οποιαδήποτε από τις παραπάνω περιπτώσεις, αλλά και σε άλλες παρεμφερείς, ή και συνδυασμένες. Η χώρα μας λοιπόν πρέπει, όσο ακόμη υπάρχει μία σχετική ύφεση με την Τουρκία, λόγω της πανδημίας ή άλλων λόγων (σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα της γείτονος) να σπεύσει:

- Στο στρατιωτικό πεδίο να “κλείσει τρύπες” και να αναβαθμίσει ουσιαστικά την ικανότητά της.
- Στο νομικό πεδίο να λάβει όλα εκείνα τα μέτρα εκσυγχρονισμού της θαλάσσιας και εναέριας δικαιοδοσίας της, που κακώς και λόγω ευσεβών πόθων για ελληνοτουρκική ύφεση (ή και συνεργασία!), δεν έλαβε από την δεκαετία του 1970. Ιδίως μετά το 1982 και το 1995 που υπέγραψε και επικύρωσε τη Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας. Έχει καταστεί η τελευταία παράκτια χώρα παγκοσμίως σε θαλάσσιες ζώνες και δικαιοδοσίες! Πράγμα, βεβαίως, που παρεξηγήθηκε και αποθράσυνε δραματικά την τουρκική βουλιμία.
- Στο επίπεδο εσωτερικής και διεθνούς ενημέρωσης και ψυχολογικής προετοιμασίας, η Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπίσει την ψευδή και παραπειστική τουρκική προπαγανδιστική εκστρατεία και την εξαγορά συνειδήσεων και προσώπων-κλειδιών σε κρίσιμα ξένα και διεθνή πόστα. Για να το πράξει απαιτείται ριζική αναβάθμιση της ενημέρωσης για τις ελληνικές θέσεις και να διαμορφώσει ισχυρό φρόνημα και ετοιμότητα στην ελληνική κοινή γνώμη.

Η Τουρκία αποθρασύνεται.

Κρίσιμο εν προκειμένω, είναι να πάψει η Ελλάδα να αντιφάσκει και να στρουθοκαμηλίζει, συμμετέχοντας σε συζητήσεις για Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και άλλα επίπεδα διαλόγου με την γείτονα. Κι αυτό, επειδή έχει επιχειρηθεί (με αβάσιμο βέβαια νομικό τρόπο) ο ακρωτηριασμός της ελληνικής (και της κυπριακής) υφαλοκρηπίδας/ΑΟΖ, η απαγόρευση με απειλή πολέμου άσκησης των νόμιμων ελληνικών θαλάσσιων δικαιωμάτων, καθώς και η άρνηση των δικαιωμάτων σε θαλάσσιες ζώνες των ελληνικών νησιών, (όταν η Ελλάδα έχει περί το 20% του εδάφους της νησιωτικό)!

Στα παραπάνω να προστεθεί ότι το 37% του κυπριακού εδάφους συνεχίζει να βρίσκεται υπό διεθνώς παράνομη στρατιωτική κατοχή για 46 χρόνια. Οι διεθνείς οργανισμοί και η διεθνής διπλωματία αδιαφορούν, ή αδυνατούν να λύσουν με δίκαιο και βιώσιμο τρόπο την κραυγαλέα αυτή αδικία και παρανομία.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η Τουρκία να αποθρασύνεται και να απειλεί με προσάρτηση των κατεχομένων, ενώ εμείς, Ελλαδίτες και Κύπριοι, έχουμε αποδεχθεί σιωπηρά τα τετελεσμένα! «*Ενός κακού μύρια έπονται*» όπως προκύπτει χαρακτηριστικά από τη συνολική πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων από το 1923, ή έστω από το 1974 και μετά...

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>